FOLKETINGSTIDENDE F

Onsdag den 27. april 2011 (D)

1

83. møde

Onsdag den 27. april 2011 kl. 13.00

Dagsorden

- 1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).
- 2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan har ministeren det med, at regeringen igen og igen har opfordret unge til at søge ind på professionsuddannelser som f.eks. læreruddannelsen, når regeringen nu gennemfører en nulvækstpolitik, der medfører, at mange af dem, der lyttede til regeringen og tog en læreruddannelse, nu sendes hjem til deres familie med en fyreseddel?

(Spm. nr. S 1610).

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Når tusindvis af kommunalt ansatte sendes hjem med en fyreseddel og i stedet skal leve af den lavere dagpengesats, vil det så ikke skabe mindre efterspørgsel i det danske samfund, og hvilken effekt vurderer ministeren det vil have for vækstbetingelserne i det danske samfund?

(Spm. nr. S 1611).

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er forsvarligt og acceptabelt, at ambulanceberedskabet i Skagen er skåret ned i aften- og nattetimerne, således at en borger med hjertestop skulle vente i mindst 25 minutter på, at en ambulance nåede frem, og den lange ventetid endte med at koste borgeren livet, fordi hjælpen befandt sig mere end 40 km væk? (Spm. nr. S 1600).

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren sørge for, at akutberedskabet i Skagen bliver bragt til at fungere, således at det kan nå frem og give den første livsvigtige hjælp til de nødstedte, og sørge for, at ambulancen kan nå tilbage til et sygehus, således at der er en reel mulighed for at redde liv, da ekstremt mange sygehuse er lukket ned, hvormed afstanden til de langt færre døgnåbne akutmodtagelser er forøget? (Spm. nr. S 1601).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, det er en god idé at tage penge fra voksenlærlingeordningen til medfinansiering af udspillet »En styrket indsats over for unge ledige«, når erhvervslivet i stigende grad efterspørger faglært arbejdskraft? (Spm. nr. S 1607).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at udspillet »En styrket indsats over for unge ledige« ikke indeholder initiativer til at løse praktikpladsmangelen, når 8.000 unge i dag mangler en praktikplads og dermed ikke kan færdiggøre deres uddannelse? (Spm. nr. S 1609).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Skatteministeren (Peter Christensen):

Lovforslag nr. L 194 (Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven, ligningsloven og selskabsskatteloven. (Skattefritagelse for gevinst og udbytte af iværksætteraktier m.v.)),

- L 195 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om tobaksafgifter, lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. og forskellige andre love. (Ændring af afgift på erhvervenes energiforbrug m.v., forkortelse af kredittider for tobaksafgift og lempelse af ølmoderationsordningen)) og
- L 196 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven, personskatteloven og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. (Skattefritagelse for mindre personalegoder, rigsfællesskabsfradrag, skattefritagelse for nedrivningsstøtte m.v.)).

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Lovforslag nr. L 197 (Forslag til lov om behandling af personoplysninger ved driften af den statslige varslingstjeneste for internettrusler m.v.)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udenrigsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

(Redegørelse nr. R 11).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 17. maj 2011.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Energipolitisk redegørelse 2011.

(Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 13. maj 2011.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis) har meddelt mig, hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Klimapolitisk redegørelse 2011.

(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk

Redegørelsen kommer til forhandling fredag den 13. maj 2011.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget udenrigsministeren og indenrigs- og sundhedsministeren.

Til udenrigsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Frank Aaen (EL)

Til indenrigs- og sundhedsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Rasmus Prehn (S)

Jonas Dahl (SF)

Sophie Hæstorp Andersen (S)

Thomas Jensen (S)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere?

Det er ikke tilfældet.

Så går vi til spørgsmål til udenrigsministeren. Det bliver meget kort, for der bliver ikke noget spørgsmål, når hr. Frank Aaen som spørger ikke er mødt op. Så vi siger tak til udenrigsministeren for venligt og hjælpsomt fremmøde.

Så går vi til spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, og den første, der får ordet, er hr. Rasmus Prehn – som er mødt op. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:02

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Det er i morgen, at retssagen mod det forældrepar, som er tiltalt for misrøgt af deres børn i Brønderslevsagen, skal foregå. Hele den her sag om den misrøgt, der har fundet sted i familien med de ni børn i Brønderslev, er noget, der har vakt megen opmærksomhed. Ikke mindst har det vakt opmærksomhed, fordi mange har undret sig over, hvorfor kommunen ikke valgte at skride ind noget tidligere, hvorfor man lod forældrene misrøgte de ni børn over så lang tid og så groft, uden at man tog nogen tiltag.

Vi kan så se i Ritzau i dag, at formanden for Dansk Socialrådgiverforening, Bettina Post, giver udtryk for, at hun er bange for, at det simpelt hen skyldes, at kommunerne er for presset på økonomien; at man simpelt hen har så ringe økonomi i kommunerne, at man ikke prioriterer den her slags sager, og at man i hvert fald prøver at udskyde det længst muligt, fordi man godt kan se, at hvis man skal gribe ind over for en familie med ni børn, hvis man skal fjerne børn og finde alternativer, så bliver det meget, meget dyrt.

I den sammenhæng kunne jeg godt tænke mig at høre indenrigsministerens holdning til kommunernes økonomi. Det er jo ministeren, der er ansvarlig for de overordnede rammer, der er i kommunerne. Er man ikke blevet for presset på den kommunale økonomi, når det er sådan, at vi oplever den ene sag efter den anden, hvor der er børn, der i for lang tid lever under helt urimelige vilkår, uden at kommunerne griber ind? Er det ikke en sag, vi skulle have været foruden, og burde man ikke i kommunerne have bedre rammer til at håndtere en sag som Brønderslevsagen med de ni misrøgtede børn?

K1 13:03

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:04

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre hr. Rasmus Prehn om, at der ikke er nogen undskyldning for ikke at varetage ansvaret for børn, hvis forældre ikke kan passe dem og tage sig af dem, men som i stedet skader dem. Der er ingen undskyldning. Der er heller ingen undskyldning for at søge at eksportere sådanne familier til andre kommuner, og der er heller ingen undskyldning for i tilfælde, hvor familien er flyttet, ikke at informere den anden kommune om de problemer, der har været med den pågældende familie, og de risici, der er for de pågældende børn. Og økonomi kan aldrig undskylde sådanne forsømmelser.

Nu skal hr. Rasmus Prehn jo lige tænke på, at hans eget parti netop har sagt god for, at der skal være udgiftslofter. Det vil sige, at skulle hr. Rasmus Prehns parti komme til magten i Danmark, er det jo ikke sådan, at der pludselig er et tagselvbord, og at alle udgifter pludselig kan klares ved at skrive veksler på fremtiden. Dermed er hr. Rasmus Prehn og jeg jo kommet i samme båd, og det synes jeg hr. Rasmus Prehn skal tænke på, før han stiller det spørgsmål.

Sagen er jo, at kommunerne har de penge, de hele tiden har haft, og der er nogle steder, hvor de ikke kan styre udgifterne, men så må de til gengæld spare andre steder. Og sådan vil det ifølge hr. Rasmus Prehns parti også være i mange år fremover.

Kl. 13:05

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:05

Rasmus Prehn (S):

Jamen ministeren har fuldstændig ret i, at vi har sagt ja til en form for regulering af kommunernes økonomi. Vi har jo aldrig nogen sinde ment, at man i kommunerne bare skal bruge løs.

Det, vi har sagt, er, at der skal en anden og mere realistisk økonomisk ramme til i kommunerne. Der må ministeren kunne medgive, at

hvor regeringen arbejder med nulvækst, arbejder vi altså med en vækst i kommunerne, med, at der er ressourcer til at holde en ordentlig velfærd i landets kommuner for.

Vi vil med en socialdemokratisk regering tilføre flere ressourcer til landets kommuner. Når det er sagt, har vi jo også netop i forbindelse med spørgsmålet om sociale sager været inde på, at der skal være en direkte refusion, sådan at det ikke er kommunen, der skal tænke i kroner og øre, den skal først og fremmest tænke i, hvad det bedste er for børnene, og så er der en refusionsordning fra staten, så man kan gribe ind.

Vi står her med et ritzautelegram, der kan fortælle om Dansk Socialrådgiverforening, som i hvert fald har den bange anelse, at man kommer til at tænke for meget i kroner og øre og for lidt i omsorg for de her børn. Bekymrer det slet ikke ministeren, at der kan være situationer, hvor man udskyder den her slags sager på grund af økonomi? Burde vi ikke få fjernet den tvivl og sikre, at kommunerne har de realistiske rammer, sikre, at de kan gribe ind, og at der så findes en mere solidarisk løsning, hvor det er hele samfundet, der betaler for, at de her børn bliver fjernet eller får den hjælp, der skal til?

Kl. 13:07

Formanden:

Det svarer ministeren på.

Kl. 13:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis jeg skal fjerne den tvivl, skal jeg jo afskaffe det kommunale selvstyre. Det her handler jo om, at kommunerne har en vid råderet inden for uændrede bevillinger. Og hvis jeg skal udstede en regeringsgaranti imod, at der er opgaver, der forsømmes, skal jeg afskaffe det kommunale selvstyre.

Det, jeg kan understrege, og det, som socialministeren kan understrege, er, at kommunerne ifølge lovgivningen har nogle forpligtelser. Dem skal de leve op til, og hvis de ikke gør det, er der heldigvis et tilsynssystem og i værste fald også et sanktionssystem. Det er som bekendt statsforvaltningerne, som har det tilsyn.

Så kan jeg forstå, at hr. Rasmus Prehn sætter sin lid til, at når Socialdemokraterne vil tillade en årlig udgiftsvækst på 1,4 pct., mens regeringen vil tillade en årlig udgiftsvækst på 0,8 pct., er alle problemer dermed løst. Den illusion vil jeg gerne hermed prikke hul på. Det er jo ikke nogen stor forskel, der er mellem 0,8 og 1,4. Nissen vil flytte med, altså problemerne vil flytte med, så det synes jeg ikke hr. Rasmus Prehn skal læne sig op ad.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:08

Rasmus Prehn (S):

Det glæder mig alligevel, at ministeren medgiver, at der er en forskel på den vækst eller mangel på samme, der er under en borgerlig regering, og så det, vi vil stille til rådighed fra en socialdemokratisk regerings side. Der er flere ressourcer til kernevelfærden med en socialdemokratisk regering. Det synes jeg er flot af ministeren at stå og indrømme her i Folketingssalen. Der har været andre debatter, i hvilke ministeren har prøvet at tale sig uden om, at der er den forskel. Socialdemokratiet vil prioritere velfærden, vi har ressourcer til det. Så kan man sige, at det jo ikke er uanede ressourcer, der skal stadig væk prioriteres.

Men kan ministeren ikke medgive, at i den pågældende sag, hvor der er ni børn, der over al for lang tid har levet i omsorgssvigt – og det er den groveste form for omsorgssvigt, det drejer sig om; der er medborgere, der i barmhjertighed over for de her børn har indberettet til kommunen, at der er sket fejl, og der er ingen ting sket – skulle

kommunen have rykket hurtigere ud, og at her bør det ikke være sådan, at kommunen sidder og tænker på kroner og øre, men at den tænker på, hvad den kan gøre for at hjælpe de her børn? Der må vi fra samfundets side stille de ressourcer til rådighed, så vi hjælper børnene og ikke kun tænker på økonomi. Kan ministeren ikke medgive det?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at jeg i første omgang har udtalt mig meget klart om de forsømmelser, som er begået over for børn i Brønderslev Kommune. Så nævnte jeg oven i købet andre problemer, som også er helt uacceptable, nemlig hvis man sender familien ud af kommunen eller lukker øjnene, mens familien flytter, uden at orientere den modtagende kommune osv. Det er alt sammen helt uantageligt. Det har jeg sagt med stor alvor, og det har socialministeren sagt – ingen tvivl om det.

Nu kan jeg så forstå, at forskellen mellem himmel og helvede i hr. Rasmus Prehns univers er 0,5 pct. Det må jeg sige jo er ret så voldsomt. Jeg tror, at de fleste, som hører, at forskellen på den planlagte udgiftsvækst under den nuværende regering og under en eventuelt kommende rød regering er på 0, 6 pct., vil spørge: Kan det overhovedet mærkes nogen steder? Det håber jeg da det kan, for jeg er stolt over, at min regering står for lidt større sparsommelighed, men at det skulle løse de problemer, som hr. Rasmus Prehn med rette fremhæver, er en kæmpeillusion.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn.

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen med et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 133

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak. Den 1. januar i år indførte regeringen og Dansk Folkeparti brugerbetaling for kunstig befrugtning på de offentlige sygehuse. En helt ny opgørelse, der kom her i påsken, over antallet af fertilitetsbehandlinger på de ni offentlige fertilitetsklinikker viser allerede nu, at der er sket et fald på 20 pct. i antallet af behandlinger i årets første kvartal, altså i de første 3 måneder. Fortsætter den tendens, vil det betyde 400-500 færre nye danskere om året – altså 400-500 færre fødsler – fordi mange barnløse par ganske enkelt ikke har plads til at betale 15.000 kr. for et forsøg med kunstig befrugtning, og måske også fordi de jo ikke kender resultatet af at investere de her penge.

Får dette drastiske fald i antallet af fertilitetsbehandlinger ministeren til at overveje at ændre loven om brugerbetaling for kunstig befrugtning?

Kl. 13:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg har sagt under snart utallige samråd og også ordvekslinger her i salen, følger regeringen udviklingen med meget stor interesse. Jeg må sige, at jeg ikke er overrasket over, at der i det første kvartal var en nedgang på 20 pct. i antallet af fertilitetsbehandlinger. Det kan have mange forskellige årsager, som ikke nødvendigvis vil påvirke børnetallet. Skulle der være tale om en permanent tendens,

uden at der er flere, der går til den private sektor, uden at der er flere, som udskyder det, eller hvad der nu kan være af årsager, så er det dog en uendelig lille reduktion i børnetallet, vi taler om.

Men jeg vil godt understrege, at regeringen absolut ikke har til hensigt, at forslaget skal føre til en reduktion i børnetallet, og når man ser på Norge, er der heller ingen grund til at tro, at det vil påvirke børnetallet. Måske kan det på meget kort sigt påvirke antallet af fertilitetsbehandlinger, men jeg tvivler meget på, at der på længere sigt bliver en reduktion i antallet af børn. Det bygger jeg også på, at hvis en engangsudgift på mellem 2.000 kr. og 20.000 kr. afholder nogle fra at få børn, så er der jo altså mange af de pågældende, der vil få sig en slem overraskelse, hvis de så får børn og opdager, hvor dyrt det er. Så vi skal også se tingene i de rette proportioner. Man kan jo også se på de eksempler, der har været fremdraget i pressen, at de pågældende familier har ganske mange andre meget store udgifter, så skal vi nu ikke se tingene i en sammenhæng?

Kl. 13:14

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:14

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Man kan jo i hvert fald konstatere i forbindelse med det at indføre den her brugerbetaling på et tidspunkt, hvor der er økonomisk krise, og hvor også mange unge familier måske er blevet teknisk insolvente i de lejligheder eller boliger, de har købt, at der måske er mange unge, der har et ret stramt budget. Hvis vi ønsker, at de unge, der har en udfordring i forhold til at få børn, skal komme i gang tidligere, må vi have med, at der også vil være rigtig mange af dem, der har et stramt budget alene af den årsag, at de er under uddannelse. Og der er vel en grænse for, hvor lang tid man kan udskyde det at komme i gang med f.eks. kunstig befrugtning, for jo længere tid der går, jo mindre bliver chancerne for, at det rent faktisk fører til en graviditet.

Det er jo en af grundene til, at Socialdemokratiet synes, at det er en rigtig, rigtig dårlig idé at indføre brugerbetaling på det her område, for vi har ikke nogen interesse i, at de unge mennesker venter unødig lang tid, hvis de allerede nu ved, at de har problemer med fertiliteten. Vi har i Danmark brug for de her børn, og når ministeren siger, at det kan blive et permanent fald, betyder det, at det jo så er børn, vi kommer til at mangle om 10, 20, 30 år, når vi står og skal have dem til at betale for vores velfærd. Synes ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at man har indført en lovgivning, der begrænser antallet af børn, der fødes i Danmark?

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg håber og tror ikke, at denne nye egenbetaling vil føre til et fald i børnetallet på 0,5 pct. Det håber og tror jeg ikke. Jeg håber det ikke, for det har ikke været hensigten. Jeg tror det ikke, for hvis den udgift skræmmer nogen fra at få børn, burde de blive endnu mere skræmt ved at se på, hvad det koster at have børn. Det er det, jeg nu antagelig for 33. gang siger til spørgeren, for vi har jo været igennem det her i udvalget igen og igen og nu også her i salen. Jeg håber og tror ikke, at det fører til en nedgang i børnetallet på 0,5 pct.

Men jeg har bemærket, og jeg skal gerne hjælpe med at reklamere for det, at Socialdemokraterne er imod både denne besparelse og alle andre besparelser i den såkaldte genopretningspakke. Det er derfor, Socialdemokraterne skylder 63 mia. kr., når man også lægger alt det andet til, som skal til, hvis man skal lukke det hul i statskassen, der kom på grund af finanskrisen. Alle har bemærket, at Socialde-

mokraterne ikke vil spare, og nu har vi så fået sat en streg under det igen

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:17

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, vi skal være meget ærlige og sige, at når man vælger at tage en besparelse præcis på en bestemt gruppe af mennesker, nemlig dem, der har svært ved at få børn, på 200 mio. kr. – nu nævnte ministeren 63 mia. kr.; da vi havde genopretningspakken, manglede der ifølge finansministerens redegørelse 80 mia. kr. – så virker det jo absurd, at man går ind og rammer lige netop Danmarks fremtid, vores børn, for at hente 200 mio. kr. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Jeg tror, at ministeren i øvrigt glemmer, at når man først har børn, kan man faktisk, hvis man er mindrebemidlet, få en lang række tilskud og mulighed for at få tilskud til at have børn, f.eks. kan man få nedsat prisen på daginstitutionsplads, og der er en lang række andre muligheder.

Men det, som er faktum, er jo, at de 15.000 kr., ministeren taler om, kan vise sig at være langt, langt mere. Vi havde det oppe under udvalgsarbejdet, og det viste sig, at for nogle mennesker vil det være en udgift på 100.000 kr., før de måske opnår en graviditet med ønskebarnet. Derfor vil jeg bare spørge ministeren til sidst: Hvor længe skal vi se et fald i antallet af fertilitetsbehandlinger og fødsler, før ministeren griber ind? For ministeren siger, at han er bekymret og vil følge det. Men hvor længe skal vi se et fald i antallet af fertilitetsbehandlinger, før ministeren griber ind?

Kl. 13:18

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:18

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

100.000 kr. – hvor i alverden har fru Sophie Hæstorp Andersen det tal fra? Der er et maksimum pr. år på 15.000 kr. til medicin, og så er den øvrige udgift ved en almindelig insemination på knap 2.000 kr. Ved en reagensglasbefrugtning er det vist omkring 5.000-6.000 kr. Og så er det rigtigt, at hvis det ikke virker, så man skal i gang næste år igen, så kan der også være et maksimalt medicinbeløb på 15.000 kr. det næste år. Hvis det så heller ikke virker, kan der være et maksimalt beløb på 15.000 kr. det tredje år. Heldigvis er der jo mulighed for at få flere behandlinger på et år, men hvis vi skal op på 100.000 kr., må det altså handle om et uendelig stort antal mislykkede behandlinger. Så mon ikke det eksempel hører til andre steder end her i Folketingssalen?

Til det der med det absurde: Jeg finder det absurd, at Socialdemokraterne ikke vil spare på noget som helst og bare siger nej og ikke vil komme med andre forslag. Men det er da godt, at de nu støtter et udgiftsloft – men det har spørgeren åbenbart ikke opdaget ligesom sin forgænger.

Kl. 13:20

Formanden:

Så siger vi tak til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Så er det hr. Jonas Dahl med spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren. Værsgo.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 134

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg vil gerne fortsætte lidt i samme spor og samme emne, for den her fertilitetsbehandling er jo noget, som berører rigtig mange mennesker. Jeg synes jo, at det er påfaldende, hvordan ministeren både her og også andre steder slår det hen som noget, som rent faktisk ikke har hold i virkeligheden, hvis man skal følge ministeren.

Men det, der jo er det centrale, er, at alle danskere indtil for nogle år siden havde fri og lige adgang til sundhedsydelserne i Danmark. Det har den borgerlige regering så ændret til, at der skal være let og lige adgang, og man kan så måske passende spørge: Er der så lige adgang til sundhedsydelserne i Danmark? For er det ikke sådan, at netop når der er nogle mennesker, som er ramt af en sygdom, hvad man jo i høj grad kan være, hvis man har brug for hjælp til at få børn, så er det rent faktisk en sygdom, anerkendt af WHO, som giver den begrænsning, at man ikke kan få børn?

Så må man jo også spørge sig selv, om det er rimeligt, at vi har et samfund, hvor man tidligere havde fri og lige adgang til sundhedsydelserne, hvor regeringen nu har ændret det til let og næsten ulige adgang til sundhedsydelserne, fordi det netop i det her tilfælde jo ikke er noget, som den enkelte borger selv er herre over. Det her er sådan set en sygdom, som man kan være påført af årsager, man ikke selv har indflydelse på. Det betyder, at det nu rent tilfældigt eller næsten randomiseret bliver nogle enkelte borger, som kommer til at betale den regning, regeringen har valgt at trække ned over den danske befolkning som et led i de spareplaner, som regeringen ruller ud, fordi regeringen i årevis har givet ufinansierede skattelettelser.

Men jeg vil gerne høre, om ministeren mener, at det er hensigtsmæssigt at indføre brugerbetaling på fertilitetsbehandling, når vi kan se, at der allerede nu er færre danskere, der får den fertilitetsbehandling. Og så vil jeg egentlig gerne følge op med allerede at spørge: Ministeren har her de sidste par dage været ude sige, at det ikke har noget at gøre med, at danskere fravælger behandling – mener ministeren virkelig det?

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har sagt, at jeg ikke håber og tror, at det fører til et faldende børnetal. De tal, vi nu har fået frem om et 20 pct.s fald i antallet af behandlinger, antyder jo, at hvis det fortsætter, vil der være et fald i børnetallet på 0,5 pct., men det nægter jeg at tro. Jeg har lige argumenteret for det, nemlig at hvis man skræmmes af denne engangsudgift, som kan være fra 2.000 kr. til 20.000 kr. på et år, så skal man overveje, om man overhovedet vil have børn, for det er uendelig dyrt at have børn sammenlignet med denne engangsudgift.

Selvfølgelig kunne regeringen i stedet for have droppet Kræftplan III – det kunne vi har gjort. Vi kunne have sagt, at i stedet for at øge sundhedsudgifterne med knap 2 mia. kr., kunne vi have øget med 200 mio. kr. mindre – det kunne vi have gjort. Men vi fører altså en ekspansiv sundhedspolitik, og sundhedsudgifterne får lov at vokse med knap et par procent om året.

Så var situationen den, at ud af de knap 2 mia. kr. ekstra, som jeg fik, skulle jeg selv finde de 10 pct., altså 200 mio. kr., så det er så at sige en tiendedel af ekspansionen, som Sundhedsministeriet selv skulle finde. Det, der så kunne blive enighed om i finansforligskredsen, var altså denne besparelse, som man jo også har set gennemført i andre lande. Og som jeg nævnte, er der ikke umiddelbart noget, der tyder på, at det i Norge har ført til lavere børnetal, men det vil tiden selvfølgelig vise.

Om det med let og lige adgang vil jeg sige, at vi jo har betaling for tandbehandling. Vi har faktisk, hvis jeg ikke husker forkert, for 18 mia. kr. brugerbetaling i sundhedssektoren i forvejen, så det er jo ikke noget nyt. Det er jo ikke en revolution, vi taler om.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:24

Jonas Dahl (SF):

Det, der er det nye her, er jo netop, at regeringen nu øger den brugerbetaling. Jeg bed meget mærke i, at en række af sundhedsministerens partifæller for ikke så lang tid siden var ude at agitere for, at vi skulle have et forsikringssamfund – det gjorde de i Berlingske Tidende i en stort opslået artikel. Man kan sådan set roligt tro, at det i hvert fald er Venstres politik, for nu går fremtrædende Venstremedlemmer ud og siger, at de gerne vil have et forsikringssamfund. Sundhedsministeren siger, at det her bare er nogle få hundrede millioner kroner, vi øger brugerbetalingen med på et enkelt område. Så kan det godt være, at der kommer et par hundrede millioner næste år, men det må vi jo så vente at se.

Jeg er helt opmærksom på, at sundhedsministeren har været kirkeminister på et tidligere tidspunkt, men jeg synes, det er bekymrende, at det skal bero på en tro, om man rent faktisk kan få adgang til sundhedsydelser i det her land. Det er i hvert fald ikke noget, vi fra SF's side vil bakke op om.

Men det, der er det helt centrale spørgsmål, er jo, at man nu står som en lille familie – nyuddannet eller måske stadig væk under uddannelse – og skal rejse 15.000 kr. Jeg er med på, at det ikke er særlig meget ud af en ministerlønning eller et folketingsmedlems lønning for den sags skyld, men det er rigtig meget for en almindelig arbejder i Danmark. Vil ministeren ikke anerkende, at 15.000 kr. faktisk er en voldsom stor udgift, som man bliver påført som borger, fordi man har en sygdom?

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis hr. Jonas Dahl tror, at det var med lyst og med ildhu, at regeringen gennemførte denne besparelse – dette 10 pct.s bidrag til den store ekspansion i sundhedsudgifterne i Danmark – så må spørgeren tro om. Det var da selvfølgelig med største beklagelse, at jeg måtte acceptere, at jeg selv skulle være med til at finde 200 mio. kr. inden for budgettet, samtidig med at jeg fik næsten 2 mia. kr. til ekstra sundhedsydelser.

Jeg har ikke bygget det på tro, for når det handler om folks adfærd, kan man jo højst prøve at forudsige, hvad folk vil gøre; man kan jo ikke sige noget sikkert om, hvad folk vil gøre. Det er derfor, at jeg siger, at jeg håber og tror – jeg kan også sige, at jeg håber og forudsiger – at det ikke vil føre til noget varigt fald i børnetallet. Der er jo også den private sektor, og der kan være nogle helt unge, der udskyder det. Der er en række faktorer, som vi ikke ved noget om, men jeg tror også, at det her drejer sig om valgkamp og ikke noget om som helst andet. Sådan hørte jeg hr. Jonas Dahls andet indlæg.

Kl. 13:27

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:27

Jonas Dahl (SF):

Nej, det her drejer sig om politik og om regeringens politik. Men det, jeg hører ministeren sige, er jo, at han synes, at det er o.k., at

man indfører brugerbetaling på en alvorlig sygdom, som man ikke som ung er herre over selv, altså at havne i den situation, at man er barnløs i en eller anden forstand. Ministeren vil heller ikke tage afstand fra, at det her er det første skridt hen imod et forsikringssamfund, sådan som hans partifæller jo tog hul på for nogle uger siden i Berlingske Tidende. Det synes jeg er stærkt bekymrende, og det er ikke den vej, vi fra SF's side har lyst til at bevæge det danske samfund.

Men jeg bider også mærke i, at ministeren siger, at man nu er nødt til at spare 200 mio. kr. her, men det skyldes jo bl.a., at man har givet ufinansierede skattelettelser til de allerrigeste i det her samfund. De mennesker, som nu bliver ramt af brugerbetaling, er jo netop dem, som ikke har fået gavn af de her voldsomme skattelettelser, sammenlignet med, hvad man har givet til de rigeste.

Så vil jeg bare gerne høre, om ministeren overhovedet er bekendt med de erfaringer, der også er fra Tyskland, hvor børnetallet jo faktisk er faldet, og hvor det rent faktisk har taget år, inden man overhovedet er kommet op på det niveau, som der var, inden man indførte brugerbetaling på fertilitetsbehandling i Tyskland.

Kl. 13:28

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:28

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig at henvise til de norske erfaringer. Jeg mener også, at den norske model mere minder om den danske, og der er altså ikke noget, der tyder på, at den har ført til et varigt fald i børnetallet.

Nu fik hr. Jonas Dahl så igen gjort det hele til ren valgkamp ved at snakke om ufinansierede skattelettelser. Det står han her og siger i det land i verden, der har det højeste udgiftstryk og det højeste skattetryk. I det land vil hr. Jonas Dahl være med til at danne regering med det program, at der ikke er noget sted, hvor der kan spares. Der ikke andet end flere udgifter og højere skatter.

Det er jo det, som det kommende valg til efteråret kommer til at dreje sig om, og det er det, som hr. Jonas Dahl her tager forskud på. Det er hans gode ret, men jeg synes ærlig talt, at det er langt ude at begynde at tale om ufinansierede skattelettelser i det land, der har verdens højeste skatte- og udgiftstryk – og det har i hvert fald intet med det, vi taler om, at gøre.

Kl. 13:29

Formanden:

Tak til Jonas Dahl.

Så er det hr. Thomas Jensen som sidste spørger til indenrigs- og sundhedsministeren. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 13:29

Spm. nr. US 135

Thomas Jensen (S):

Nu skal det handle om noget lidt andet. Det skal handle om ejendomsskatteloven, og det skal handle om, at vi jo desværre har set en meget, meget kedelig sag her i det seneste år. Det er her, vi har haft den i Folketinget, men tidligere og mange år tilbage er danske grundejere jo blevet snydt i skat. Vi har en sikring af borgerne ifølge grundlovens § 43, ifølge hvilken man ikke kan opkræve skatter og afgifter, medmindre der er lovhjemmel herfor. Der har vi jo allerede taget regeringen i, at der, hvad angår ejendomsskattelovens § 1, stk. 5, har været en overtrædelse af grundloven, og det er en meget alvorlig sag. Nu skal skatteborgerne have deres penge betalt tilbage. Det kommer til at ske, men sådan som systemet er dels i Indenrigsministeriet, dels hos SKAT, er der jo stadig væk en ulovlig opkrævning af skat på det område, fordi man ikke har fået rettet it-systemet til.

Med hensyn til sagen om § 1, stk. 5, må vi afvente, hvad rigsrevisor har at sige om den sag, når vi kommer længere frem på året.

Noget, der er mindst lige så alvorligt, har jo at gøre med ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 og 6. Der ser det også ud til, at der ikke er rent mel i posen fra regeringens side. Det er jo sådan, at indenrigsministeren har sat kammeradvokaten til at komme med en udtalelse. Den udtalelse kom kort før påske, og jeg må sige det sådan, at den udtalelse intet er værd. Det eneste, kammeradvokaten fortæller indenrigsministeren, er, hvordan man egentlig skal fortolke loven. Det helt centrale er ikke blevet behandlet af kammeradvokaten – det har indenrigsministeren ikke engang bedt kammeradvokaten om – nemlig spørgsmålet om, om der opkræves ejendomsskat i Danmark, uden at der er lovhjemmel herfor. Det vil jeg egentlig spørge ministeren om her i dag. Hvorfor er ministeren ikke gået ind og har undersøgt, om der uretmæssigt bliver opkrævet ejendomsskat efter ejendomsskattelovens § 1, stk. 4? For det antydes jo i kammeradvokatens papir, at det gør der vist.

Vi har en helt konkret sag fra Aarhus, hvor Alboa, en andelsboligforening, er kommet til at betale alt, alt for meget i grundskat. Det er en konkret sag, og skatteeksperter siger, at de kender til mange sager, og at de er ret overbevist om, at det er et generelt problem landet over. Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at folk med sikkerhed ikke betaler for meget i skat efter ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 og 6?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at spørgeren var til stede, da Skatteudvalget fik en meget detaljeret og meget pædagogisk gennemgang af det problem, som her bliver rejst igen, og regeringens svar er klokkeklart: Der bliver betalt tilbage, hvis der uden hjemmel er opkrævet skatter. Det kræver grundloven jo, og det vil vi selvfølgelig efterleve. Det er kompliceret, og det er kommunerne, der får en del af bøvlet med det, men det er der ikke noget at gøre ved, for lov er lov, og lov skal holdes, og det gælder især grundloven. Så der bliver betalt tilbage.

Hvis spørgeren vil have noget at vide om § 1, stk. 4, og § 1, stk. 6, og hvad der nærmere står i kammeradvokatens redegørelse, er jeg fuldstændig klar til at forklare alt, men det bliver altså skriftligt og ikke her i en helt uforberedt spørgetime, hvor jeg ikke synes at den slags dybt detaljerede spørgsmål hører til.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:33

Thomas Jensen (S):

Tak for ministerens svar. Jeg skal nok holde spørgsmålet på det principielle og holdningsbaserede plan her, for nu er vi jo inde på noget interessant. Ministeren har lige svaret, at man, som det også er sket, har lovet at tilbagebetale til folk, der er blevet fejlopkrævet efter § 1, stk. 5. Det principielle spørgsmål er så nu: Kan ministeren her i dag garantere, at de folk, der er blevet opkrævet uretmæssigt ud fra § 1, stk. 4 og 6, i ejendomsskatteloven, også får deres penge tilbage? Og endnu vigtigere: Det er jo komplicerede sager for almindelige skatteborgere. Kan ministeren også her i dag garantere, at man ligesom ved § 1, stk. 5, også vil give en længere forældelsesfrist til skatteborgerne, sådan at de kan nå at få deres sag vurderet og sendt ind og de kan komme til at betale den skat, de egentlig skal betale? Kan vi få sikret, dels at der sker en tilbagebetaling, dels at der sker en forlængelse af forældelsesfristen?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er et folkeeventyr, som jeg kommer til at tænke på, hvor en prinsesse eller en anden figur spytter guldmønter ud, hver gang hun siger noget. Sådan en figur vil jeg jo nødig være, så hvis jeg nu står her uforberedt og siger ja til, at alle lige præcis får alting tilbage efter § 1, stk. 4, eller § 1, stk. 6, og at jeg vil give en længere forældelsesfrist osv., så har jeg jo dermed udstedt løfter, som jeg ikke har baggrund for at udstede. Altså, den slags løfter om, hvem der har krav på hvad og hvornår, og om, at kammeradvokatens redegørelse skal suppleres, er altså ikke noget, jeg her i en uforberedt spørgetime skal tage stilling til.

Hvis spørgeren havde stillet spørgsmålet i spørgetiden og ikke i spørgetimen, havde der været et skriftligt spørgsmål, som havde ført til, at mine embedsmænd havde kunnet forsyne mig med gode, gedigne svar, men det har spørgeren jo ikke givet mig mulighed for, og derfor kommer han ikke længere med sagen her i dag.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:35

Thomas Jensen (S):

Vi skal nok komme længere med den her sag. Der kommer selvfølgelig et samråd om den her sag, for det er jo noget, vi skal helt til bunds i. Der kommer sikkert også yderligere § 20-spørgsmål med skriftlig forberedelse.

Jeg vil nu holde fast i, at det her er noget, ministeren godt kan svare på i dag. Det er jo et principielt spørgsmål, så det er ikke noget med teknik og små detaljer og kammeradvokatundersøgelser. Det handler sådan set om, at hvis ejendomsskattelovens § 1, stk. 4 og 6, er overtrådt, og at der som følge deraf er skatteborgere, der har betalt for meget i skat, uden at der er lovhjemmel til det, så er grundlovens § 43 overtrådt.

Så må det også ligge lige for for ministeren her i dag at kunne sige, at når det er sådan, er man del af en regelret regering, og så vil man som Venstreminister sikre, at de skatteborgere får de for meget betale skattekroner tilbage. Derudover vil ministeren for at give en retssikkerhed til de her borgere ligesom ved § 1, stk. 5, også garantere, at de folk, hvis sager er ved at falde for forældelsesfristen, også får mulighed for at få lidt længere tid, sådan at deres klagesag kan komme igennem systemet. Det ville egentlig klæde en Venstreminister at sige det her i dag, men det kan jeg forstå at ministeren ikke er parat til.

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at både folkestyret og alle andre parter er bedst tjent med, at jeg ikke her i en uforberedt spørgetime udsteder nogen som helst garantier. Jeg tror, at jeg har begrundet, hvorfor hr. Thomas Jensen ikke kan komme længere i dag. Jeg har tilmed forklaret ham, hvordan han kunne have sikret, at han kunne få nogle bedre svar, nemlig ved at stille et af de spørgsmål, som jeg skal besvare her om en halv time. Der er der jo spørgetid. Havde han der spurgt, havde han kunnet

forvente, at jeg kom med et forpligtende svar. Men det gjorde han jo ikke, og det er altså ikke min fejl.

Vi prøver selvfølgelig i ministeriet at gætte på, hvad der kan blive rejst af spørgsmål her. Vi havde ikke i vores vildeste fantasi regnet med, at jeg skulle udstede garantier for, hvad skatteborgere kan forvente sig her. Men det, jeg kan sige helt overordnet, er, at hvis folk er blevet opkrævet for meget i skat og der ikke er hjemmel til det i loven, jamen så skylder man jo dem at betale pengene tilbage. Det er den ledestjerne, vi har.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak til hr. Thomas Jensen og tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Hermed er spørgetimen sluttet.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:38).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Første spørgsmål er til finansministeren stillet af hr. Rasmus Prehn.

K1 14:00

Spm. nr. S 1610

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan har ministeren det med, at regeringen igen og igen har opfordret unge til at søge ind på professionsuddannelser som f.eks. læreruddannelsen, når regeringen nu gennemfører en nulvækstpolitik, der medfører, at mange af dem, der lyttede til regeringen og tog en læreruddannelse, nu sendes hjem til deres familie med en fyreseddel?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Jeg skal læse højt: Hvordan har ministeren det med, at regeringen igen og igen har opfordret unge til at søge ind på professionsuddannelser som f.eks. læreruddannelsen, når regeringen nu gennemfører en nulvækstpolitik, der medfører, at mange af dem, der lyttede til regeringen og tog en læreruddannelse, nu sendes hjem til deres familie med en fyreseddel?

Kl. 14:00

Formanden:

Så er det finansministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at spørgsmålet må bero på en misforståelse, for der er intet i regeringens politik, der medfører, at kommunerne er nødt til at afskedige medarbejdere. Hvis nogen kommuner er nødt til det, skyldes det formentlig, at de har overskredet deres budgetter.

Kl. 14:01

Formanden:

Er det det rigtige spørgsmål, som finansministeren svarede på? Godt, så er det klart.

Hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 14:01

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Jamen sagen er jo den, at der faktisk lige nu og her er lærere, der får en fyreseddel. Jeg står her med en udskrift fra P4 Sjælland, som kan nævne, at i Slagelse har man lige præcis i dag prikket hele 55 skolelærere, der altså får at vide, at der er udsigt til, at de ikke kan fortsætte på den skole, de har været ansat på. De får altså en fyreseddel med hjem til deres familie. Hvis vi spørger Danmarks Lærerforening, kan de nævne, at sidste år ved skolestart valgte man at nedlægge skolelærerstillinger svarende til 1.090 stillinger, og det, der lægges op til nu her til august, er, at der skal være 1.896 færre lærerstillinger i den danske folkeskole. Så der bliver altså færre skolelærerstillinger, og det matcher jo ikke rigtig, at man for ganske få år siden opfordrede unge, håbefulde mennesker til at blive skolelærere. De, der valgte at lytte til regeringen og tage en læreruddannelse, får nu en fyreseddel. Det er jo det, der er situationen.

Jeg står her med et papir fra regeringen, der hedder »Faglighed og frihed – regeringens udspil til en bedre folkeskole«, og der er det ene reklameindslag efter det andet om, at det er vigtigt at få dygtige skolelærere. Man ser her et billede af en ung skolelærerinde, Lise Knudsen, der i øvrigt også er tidligere landsholdsspiller i håndbold, som gør reklame her; det skal rigtigt trække unge mennesker til. Tag en læreruddannelse, siger regeringen, problemet er bare, at når man har lyttet til regeringen, har taget en læreruddannelse og gjort sig umage for at kvalificere sig i den retning, regeringen har sagt man skal, så er regeringens svar, at man får en fyreseddel. Hvordan kan regeringen være det bekendt – at sige til unge mennesker, at de skal tage en læreruddannelse, og når de så har taget den, er der altså fyresedler i vente? For det er jo det, der er konsekvensen: flere tusind færre skolelærerstillinger nu, end der var for ganske få år tilbage.

Kl. 14:03

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Alle hr. Rasmus Prehns fine pjecer ændrer ikke ved den kendsgerning, at spørgsmålet må bero på en misforståelse. Det skyldes ikke nogen beslutning eller noget, regeringen har vedtaget, hvis der er nogen kommuner, der må afskedige medarbejdere. Det skyldes alene, at kommunerne har haft et overforbrug i de tidligere år. Ligesom det gælder, vil jeg gætte på, hr. Rasmus Prehns familie, ligesom det gælder min familie: Hvis man har kørt i en årrække med et overforbrug, så indhenter sandheden jo en til sidst, nemlig at man skal få indtægter og udgifter til at hænge sammen.

Kl. 14:03

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:03

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, det er meget let, finansministeren tager på den her problemstilling. Sagen er den, at regeringen selv har udsendt en pjece, hvor den taler om en bedre folkeskole. Vi kan også huske, at landets statsminister brugte en af sine nytårstaler til at tale om en folkeskole i verdensklasse, hvor man altså stillede forældrene i udsigt, at deres børn skulle have en folkeskole, der er i verdensklasse. Man har også sagt til unge mennesker: Vi har sådan brug for en bedre folkeskole, så tag og uddan dig til lærer. Situationen er så nu den ude i kommunerne – og det siger den ene borgmester efter den anden, og vi kan også sagtens finde Venstreborgmestre frem, som kan citeres for det – at det er regeringens nulvækstpolitik, der betyder, at man nu skal sende dygtige skolelærere hjem til familien med en fyreseddel. Det skulle ministeren da hellere tage at tage alvorligt frem for bare sådan at afvise det og sige, at det kun er, fordi man ikke har overholdt sit budget og andet. Sagen er den, at kommunerne derude føler sig så pressede af nulvæksten, at de tager nogle af de dygtige lærere, som regeringen har opfordret til blev uddannet, og sender dem hjem. Er det ikke et problem?

Kl. 14:04

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Genopretningsaftalen betyder, at kommunerne i 2011 har de samme penge til rådighed, som man havde i 2010, oven i købet forhøjet med pris- og lønudviklingen, sådan at man kan have det samme personale i 2011, som man havde i 2010. Derfor er jeg nødt til igen at sige, at hr. Rasmus Prehn har misforstået det, medmindre hr. Rasmus Prehn kan forklare mig, hvilken beslutning eller lov det er, der gør, at der er den sammenhæng. For der er ikke den sammenhæng, hr. Rasmus Prehn taler om. Der er en række kommuner, som jo i 2009 og 2010 groft har overskredet budgetterne, og folk, der ikke kan holde hus med deres penge, bliver selvfølgelig indhentet af sandheden på et tidspunkt.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:05

Rasmus Prehn (S):

Så situationen er altså den, at regeringen har svigtet sit løfte til de unge mennesker, der valgte at gøre, som regeringen sagde, nemlig at tage en uddannelse. Regeringen har svigtet sit løfte til forældrene og til børnene; man lovede en folkeskole i verdensklasse, nu får vi altså ringere undervisning. Det, der så er finansministerens attitude, er, at i stedet for at tage ansvaret på sig og sige, at det er en sparetid, vi må skære ned, alle må holde for, så tramper han nedad, sparker nedad og siger til landets kommuner, herunder en række Venstreborgmestre: Det er jeres skyld, det er jer, der ikke har kunnet holde hus med jeres penge.

Jeg synes ikke, det er en værdig attitude. Jeg synes, at finansministeren skulle stå på mål for, at man har valgt som bevidst politik i regeringen at lave en nulvækst. Nulvækst betyder ringere undervisning og flere dygtige lærere, der sendes hjem til familien med en fyreseddel. Det burde finansministeren erkende og stå på mål for, for det er regeringens politik.

Kl. 14:06

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Genopretningsaftalens indhold er, at kommunerne i 2011 har det samme beløb til rådighed, som de havde i 2010, dog reguleret op, for så vidt angår priser og lønninger, sådan at man kan have det samme personale i 2011, som man havde i 2010. Man kan købe de samme

varer og tjenesteydelser i 2011, som man kunne i 2010, for beløbet reguleres op med pris- og lønudviklingen.

Kl. 14:06

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 1.

Vi går til spørgsmål 2, der også er stilet til finansministeren, også af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 1611

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Når tusindvis af kommunalt ansatte sendes hjem med en fyreseddel og i stedet skal leve af den lavere dagpengesats, vil det så ikke skabe mindre efterspørgsel i det danske samfund, og hvilken effekt vurderer ministeren det vil have for vækstbetingelserne i det danske samfund?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:07

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg skal læse op: Når tusindvis af kommunalt ansatte sendes hjem med en fyreseddel og i stedet skal leve af den lavere dagpengesats, vil det så ikke skabe mindre efterspørgsel i det danske samfund, og hvilken effekt vurderer ministeren det vil have for vækstbetingelserne i det danske samfund?

Kl. 14:07

Formanden:

Så er det finansministeren.

Kl. 14:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er vigtigt igen at understrege, at der intet er i regeringens politik, der betyder, at offentlige ansatte skal fyres. Hvis kommuner er nødt til at afskedige medarbejdere, skyldes det ene og alene, at de har et overforbrug i forhold til budgetterne.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:07

Rasmus Prehn (S):

Ja, det er utroligt med regeringens papegøjetale. Ligegyldigt hvad der kommer frem, er regeringens svar det samme og det samme, og det må jo skyldes, at man ikke har nogen god forklaring, og at man ikke vil stå ved, hvad det er, man har gjort. Sagen er jo, at tallene taler deres eget tydelige sprog. I dag kan man se på P 4 Sjællands hjemmeside og i radionyhederne høre, at de i Slagelse føler sig tvunget til at afskedige hele 55 skolelærere. Og kigger vi på det på landsplan, kan vi se, at antallet af skolelærerstillinger sidste år blev nedbragt med 1.090, og her til august er der udsigt til, at man er helt oppe på, at det er 1.896 færre skolestillinger, man får.

Så der er altså tale om veluddannede mennesker, der har gjort, hvad de kunne for at hjælpe samfundet og for at stille sig til rådighed, og her siger regeringen nu: I skal have en fyreseddel. Det vil jo have den effekt, at der, når man går fra at være på en almindelig løn til at komme ned på dagpengesats, så er mindre at forbruge med, og når der er mindre at forbruge, bliver omsætningen i samfundet også mindre. Der må finansministeren da kunne svare på, om det ikke får en negativ konsekvens for vækstbetingelserne i det danske samfund:

Når flere går ned i indtægt, bliver der mindre omsætning, og derfor er vækstbetingelserne ringere.

Vil ministeren ikke anerkende den sammenhæng? Det er jo en helt simpel, klassisk sammenhæng, som enhver på den første dag på et økonomistudium vil kunne nikke genkendende til at sådan er det. Er det ikke et problem for vækstbetingelserne i vores samfund, at regeringens nulvækst betyder, at der er mennesker, der bliver sendt over på dagpenge i stedet for at virke ude i samfundet?

K1 14:09

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når mit svar onsdag efter onsdag er det samme, er det, fordi det er svaret, og fordi hr. Rasmus Prehn onsdag efter onsdag gentager de forkerte påstande.

Kl. 14:09

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:09

Rasmus Prehn (S):

Den her nyhed, der er i dag med Slagelse Kommune, der føler sig nødsaget til at afskedige hele 55 skolelærere, er jo altså en dagsaktuel sag; det er ikke noget, jeg kunne have spurgt om for uger tilbage. Det er en ny sag, og det er endnu en konsekvens af regeringens nulvækstpolitik. Når man laver nulvækst, bliver der færre penge til velfærd, der bliver færre penge til folkeskoleundervisning, og der bliver færre penge til offentlige ansatte. Når der er færre penge til offentlige ansatte, bliver kommunerne tvunget til at afskedige ellers veluddannede og dygtige medarbejdere, og de går fra at være på en almindelig indkomst til at komme ned på dagpenge. Når man er på dagpenge i stedet for at være på almindelig løn, forbruger man mindre, og det vil sige, at efterspørgslen i samfundet bliver mindre, og det udfordrer de vækstbetingelser, som vi har i det danske samfund.

Kan ministeren ikke bare anerkende den helt simple sammenhæng, at jo flere, der kommer på dagpenge, jo mindre er vækstbetingelserne i det danske samfund?

Kl. 14:10

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er intet i regeringens politik, som har betydet, eller som vil betyde, at kommunerne skal fyre medarbejdere. Kommunerne får i 2011 det samme, som de fik i 2010, oven i købet forhøjet med pris- og lønudviklingen. I 2012 vil de få det samme som i 2011, oven i købet forhøjet med pris- og lønudviklingen. I 2013 vil de få det samme som i 2012, oven i købet reguleret op med pris- og lønudviklingen. Så der er intet i regeringens politik, der gør, at det skulle få de konsekvenser, som hr. Rasmus Prehn nævner.

Jeg kan derimod komme i tanker om, at en række kommuner ikke har været særlig gode til at styre økonomien. Ligesom det formentlig betyder noget i hr. Rasmus Prehns famile, at der er balance mellem indtægter og udgifter, så betyder det noget i min familie, og sandheden indhenter de fleste til sidst.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:11 Kl. 14:13

Rasmus Prehn (S):

Nu beskyldte jeg ministeren og regeringen for papegøjesnak, at man bare hele tiden gentager sig selv, men jeg kan høre, at vi er ovre i en lidt anden fugleart, nemlig strudsen, som simpelt hen stikker hovedet i busken og så tror, at alle problemer bare er forsvundet.

Det er jo det, vi hører fra finansministeren her: I stedet for at tage stilling til problemerne – 55 lærere, der bliver fyret i Slagelse i dag, de voldsomt mange lærerfyringer, der sker på landsplan – i stedet for at forholde sig til virkeligheden, i stedet for at forholde sig til de uhyggelige konsekvenser, der er af regeringens nulvækstpolitik, vælger finansministeren at stikke hovedet i busken og tale om noget andet og spille den samme plade, som han igen og igen har spillet her i Folketingssalen.

Skulle finansministeren ikke tage at droppe strudseattituden, få hovedet ud af busken og tage stilling til virkeligheden? Det er jo det, vælgerne forventer af en regering, nemlig at man prøver at løse de problemer, der er ude i samfundet. Problemet er, at man i dag tager veluddannede mennesker og giver dem en fyreseddel med hjem til familien, og det får konsekvenser for den omsætning og efterspørgsel, der er i samfundet, og dermed for de vækstbetingelser, vi har, som bl.a. gør, at virksomheder flytter ud. Kom ind i kampen og svar på spørgsmålet i stedet for at tale udenom.

Kl. 14:12

Formanden:

Det gør finansministeren, værsgo.

Kl. 14:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, de fleste borgere kan forstå, at når man har et budget og overskrider det budget, så får det nogle uheldige konsekvenser. Derfor må man sige, at det er en vigtig ting at overholde de lagte budgetter.

Det er muligt, det kun er mig, der har det sådan, at der skal være balance mellem indtægter og udgifter. Jeg kunne godt få en mistanke om, at Socialdemokraterne gerne vil sende det signal til landets kommuner, at de bare kan blæse på budgetterne, at der ingen rammer gælder, at de bare kan bruge penge, og at det er i orden. Det er selvfølgelig også en måde at drive politik på, men det er bare ikke en særlig ansvarlig måde.

Derfor håber jeg, at hr. Rasmus Prehn på et eller andet tidspunkt dukker op en onsdag og fortæller mig, hvilken beslutning det er, der gør, at Sorø Kommune skal spare på udgiften til lærerne.

Kl. 14:13

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn og tak til finansministeren. Hermed sluttede spørgsmål 2.

Spørgsmål 3 er stilet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 1600

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er forsvarligt og acceptabelt, at ambulanceberedskabet i Skagen er skåret ned i aften- og nattetimerne, således at en borger med hjertestop skulle vente i mindst 25 minutter på, at en ambulance nåede frem, og den lange ventetid endte med at koste borgeren livet, fordi hjælpen befandt sig mere end 40 km væk?

Formanden :

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Biarne Laustsen (S):

Tak, formand. Synes ministeren, at det er forsvarligt og acceptabelt, at ambulanceberedskabet i Skagen er skåret ned i aften- og nattetimerne, således at en borger med hjertestop skulle vente i mindst 25 minutter på, at en ambulance nåede frem, og at den lange ventetid endte med at koste borgeren livet, fordi hjælpen befandt sig mere end 40 km væk?

Kl. 14:13

Formanden:

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren. Værsgo.

Kl. 14:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Baggrunden for spørgsmålet er jo ualmindelig trist. Det er dybt beklageligt, at det ikke lykkedes at redde en tilskadekommet person med akut livstruende hjertestop. Samtidig må jeg jo også sige, at jeg ikke har nogen mulighed for at vurdere, hvorvidt det under andre omstændigheder ville have været muligt at redde den omhandlede patient. Jeg vil gerne præcisere, at det er regionerne, der har ansvaret for ambulanceberedskabet. Det er regionerne, som efter bestemmelsen i sundhedsloven er ansvarlige for at planlægge ambulanceberedskabet, herunder bestemme beredskabets omfang i de enkelte geografiske områder på baggrund af de lokale behov.

Region Nordjylland har oplyst, at man på baggrund af den forventede aktivitet vedrørende ambulanceberedskabet i Skagenområdet har vurderet, at én døgndækkende ambulance har kunnet dække behovet. Jeg har samtidig fået oplyst, at regionen vil drøfte med leverandøren, hvordan en lignende situation kan undgås i fremtiden. Jeg ser i dagbladet Nordjyske Stiftstidende, at den sundhedsfaglige direktør i Region Nordjylland udførligt har beskrevet ambulancedækningen i det nordjyske område. Han skriver, at Skagen ikke har noget dårligere beredskab end andre byer, og at Skagen ikke har fået forringet den akutte hjælp. Tværtimod antyder han, at den er blevet forbedret.

Men det kan jeg jo ikke vide om han ret i. Jeg formoder, at han har ret i det, men jeg citerer det, fordi det måske er mere rimeligt, at hr. Bjarne Laustsen spørger sin partifælle Ulla Astman, som i den bedste sendetid på den mest forstandige måde har taget det fulde ansvar for hændelsen. Det er jo i regionsrådet, hr. Bjarne Laustsens spørgsmål hører hjemme, og det er til sine partifæller, at han skulle stille spørgsmålet.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:16

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for ministerens besvarelse. Vi er fuldstændig enige om, at spørgsmålet bygger på en tragisk hændelse. Det er trist, at man selv med et beredskab ikke kan redde menneskeliv. Og man kan aldrig vide – det har ministeren ret i – om det ville have gjort en forskel, om man var 1 minut væk eller 25 minutter væk. Men der er en ting, der er helt sikker, og det er, at jo flere minutter der går, desto større er risikoen for at miste livet – vi har også haft uheld her i Folketinget, hvor minutterne har været afgørende. Beredskabet er skruet sammen på en sådan måde, at ambulancen er 42 km væk. Man kan jo ikke bebrejde nogen falckreddere, at de har hørt 42 km og er nået frem til stedet på 25 minutter. Det er jo det setup, der er: at fra kl. 18.00 og indtil næste dags morgen er akutbilen kørt i garage, og der er vel lige stor risiko for, at man kan få et hjertestop, hvad enten det er i dagtimerne eller i aftentimerne.

Jeg skal nok tale med Ulla Astman, regionsrådsformanden, og jeg har også talt med ministerens partifælle Svend Heiselberg, en tidligere kollega, og jeg har forstået det sådan, at de har været nødt til at prioritere. Derfor ønsker jeg selvfølgelig også at diskutere med ministeren her i dag, om de midler, der er afsat til regionerne, er af en sådan karakter, at beredskabet kan indrettes, så det er forsvarligt. Det er med den kobling, at jeg gerne vil have ministeren til at svare på spørgsmålet.

Kl. 14:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Så vil jeg citere statsministeren igen: Hvis hr. Bjarne Laustsens spørgsmål her i Folketingssalen til regeringen angående en sag, der er hundrede procent regionalt besluttet, skal forstås sådan, at hr. Bjarne Laustsen vil nedlægge regionerne, så koster det kun et ord. Så nedlægger vi regionerne. Det er det, der er konsekvensen af, at bl.a. hr. Bjarne Laustsen rejser spørgsmål, som er rent regionale her i Folketingssalen. Han vil have, at jeg skal tage ansvar for noget, som jeg ikke har den mindste indflydelse på. Hvis jeg skal tage ansvar for det, jamen så må vi jo nedlægge regionerne, så det faktisk *er* mit ansvar. Det er jo ikke mit ansvar, og det er der ingen der påstår.

Ulla Astman, som er regionsrådsformand, har taget ansvaret på flotteste vis. I avisen er der skrevet en grundig redegørelse af den sundhedsfaglige direktør, Jens Winther Jensen. Der er ikke én begrundelse for, at hr. Bjarne Laustsen rejser det spørgsmål her i salen, og det er der heldigvis også en lederskribent på Nordjyske Stifttidende, som har opdaget. Han bruger overskriften: Politisk plat på tragisk sag. Det er hans overskrift på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål i dag.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:19

Bjarne Laustsen (S):

Nu bliver der jo skrevet mange ledere, sikkert også nogle, som sundhedsministeren ikke vil bryde sig om, så det skal jeg lade ligge. Jeg passer bare mit arbejde. Det er min ret og min pligt, og jeg er helt sikker på, at når det drejer sig om, hvem der reelt bestemmer over regionernes økonomi, så er det sådan, at den nuværende regering har frataget regionerne mulighed for selv at have selvstændig skatteudskrivning. Derfor har regeringen jo et medansvar for regionernes økonomi. Det er bare derfor, at jeg stiller spørgsmålet.

Jeg vil meget gerne diskutere med sundhedsministeren, også om der kan findes andre muligheder for at gå ind og forbedre beredskabet. Det jo sådan set derfor, at vi står her. For vi er jo enige om, at det er en tragisk hændelse, og vi er også enige om, at når liv kan reddes, så skal de reddes. Vi skal gøre, hvad der står i vores magt for at hjælpe folk. Det forventer de. Der er 1.500 mennesker i Skagen, der til dato har skrevet under på, at de gerne vil have et bedre ambulanceberedskab. Det er jo blevet hørt. Det er derfor, vi taler om det her i dag. Det kan også godt være, at regionerne vil lave om på det. Men som der også bliver sagt, så er Skagen og andre yderområder i nøjagtig samme situation, så det her er ikke bare en Skagenting. Der er flere andre steder, hvor de har det selv samme problem.

Kl. 14:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det ændrer jo ikke ved, at spørgerens spørgsmål ikke hører hjemme her i Folketingssalen. Og hvis det hele handler om, at spørgeren mener, at regionerne skulle have skatteudskrivningsret, så vil jeg da gerne spørge, om det er Socialdemokraternes mening. Jeg vil også gerne spørge, om en eventuel skatteudskrivningsret så betyder, at regionerne frit kan bruge penge. Jeg har lige hørt her de sidste par dage, at det er Socialdemokratiets politik, at der skal være udgiftslofter både i kommuner og i regioner. Så hvad er forskellen?

Hvis jeg skal forstå hr. Bjarne Laustsen på den måde, at regioner uden skatteudskrivningsret skal vi ikke have, så skal man kun sige et ord, for så kan vi jo nedlægge dem, hvis det er det, hr. Bjarne Laustsens parti mener. Det kan ikke nytte noget, at Socialdemokratiet er et mangehovedet uhyre, der har så mange forskellige meninger, og som bringer spørgsmål ind i Folketingssalen, som ikke har noget med regeringen at gøre.

Jeg har ansvaret for de samlede bevillinger, som er kraftigt stigende i forhold til alle andre offentlige områder, og så er det inden for de rammer, at regionerne bestemmer.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:21

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan jo høre, at ministeren er træt af at være minister og træt af at være Folketingets tjener, som skal svare, når der bliver stillet et spørgsmål. Hvis ikke ministeren vil svare på de spørgsmål, der bliver stillet, så har man jo mulighed for at afvise dem, inden man kommer i Folketingssalen. Men ministeren vil godt polemisere og tusindvis af andre ting.

Jeg stiller bare det spørgsmål, som tusindvis af skagboer har stillet – 1.500 har skrevet under nu – nemlig om det er muligt at få et bedre beredskab. Og så har jeg tilladt mig at stille det spørgsmål, fordi det er ministeren og regeringen, der har det samlede ansvar for økonomien. Spørgsmålet er, om der i forbindelse med de forhandlinger, der har været, er blevet afsat midler nok, således at det er forsvarligt og acceptabelt, som jeg skriver i spørgsmålet, at have sådan et ambulanceberedskab i den her situation. Der findes andre situationer, hvor de har ventet i mere end 40 minutter på en ambulance. I det her tilfælde, hvor det var med døden som udgang, var det 26 minutter.

Jeg stiller bare spørgsmålet, om det er acceptabelt i et velfærdssamfund, hvor man bor på en yderspids, og hvor man ikke har mulighed for at få hjælp fra anden side. Det er der ikke i Skagen. Det er det, skagboerne spørger om, og det prøver jeg bare at viderebringe til ministeren

Kl. 14:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet er udmærket. Det er bare stillet det forkerte sted. Men da jeg nu får spørgsmålet, kan jeg da altid citere, hvad Jens Winther Jensen, den sundhedsfaglige direktør, har skrevet i Nordjyske Stifttidende. Her skriver han:

»Der opstod tre akutte hændelser på næsten samme tidspunkt om aftenen. Falck valgte at køre ambulancen fra Skagen til Ålbæk, og lige efter opstod der to andre akutte opgaver i Skagen.« Det er det, han forklarer var det helt særlige og ulykkelige, der skete i den pågældende situation.

Hvis sådanne undtagelsessituationer skal undgås over hele landet, kræver det et beredskab, som er så kostbart, at man for de penge ville kunne redde mange flere liv ved at bruge dem på anden vis. Der skal med andre ord prioriteres efter, hvor man får mest sundhed for pengene. Den opgave ligger hos regionerne, så længe vi har dem, og ikke hos regeringen.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak. Her sluttede spørgsmål 3, og vi går til spørgsmål 4, der også er til indenrigs- og sundhedsministeren, også her stillet af hr. Bjarne

Kl. 14:24

Spm. nr. S 1601

4) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren sørge for, at akutberedskabet i Skagen bliver bragt til at fungere, således at det kan nå frem og give den første livsvigtige hjælp til de nødstedte, og sørge for, at ambulancen kan nå tilbage til et sygehus, således at der er en reel mulighed for at redde liv, da ekstremt mange sygehuse er lukket ned, hvormed afstanden til de langt færre døgnåbne akutmodtagelser er forøget?

Formanden:

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:24

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand.

Vil ministeren sørge for, at akutberedskabet i Skagen bliver bragt til at fungere, således at det kan nå frem og give den første livsvigtige hjælp til de nødstedte, og sørge for, at ambulancen kan nå tilbage til et sygehus, således at der er en reel mulighed for at redde liv, da ekstremt mange sygehuse er lukket ned, hvormed afstanden til de langt færre døgnåbne akutmodtagelser er forøget?

Kl. 14:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:24

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår godt, at hr. Bjarne Laustsen oplæste spørgsmålet meget hurtigt, for set i lyset af den diskussion, vi lige har haft, var det jo ikke noget særlig velanbragt spørgsmål. Men jeg svarer igen høfligt og ordentligt, og selvfølgelig har man lov at spørge om hvad som helst i Folketinget, og selvfølgelig skal ministre svare på hvad som helst i Folketinget. Men de må svare, hvad de vil, og det er den ret, jeg benytter mig af.

Som jeg lige sagde, er det de enkelte regioner, der er ansvarlige for at planlægge og etablere det præhospitale beredskab. Jeg kan oplyse, at den præhospitale indsats kan bestå af mange dele, som hver især er med til at yde livreddende indsats. Den præhospitale indsats bygger på, at der skal gives livreddende indsats på stedet. Den livreddende indsats og behandling flyttes ud til patienten og påbegyndes, inden man når sygehuset. Denne livreddende indsats kan f.eks. ydes ved lægebil eller ved akutbil bemandet med ambulancebehandler med særlig kompetence, en såkaldt paramediciner, eller bemandet med sygeplejerske. Den livreddende indsats kan ligeledes ydes af ambulanceberedskabet på stedet samt i forbindelse med transport til sygehuset. Assistance ved ambulance og/eller akutbil kan suppleres af en såkaldt rendezvousordning, hvor lægebilen møder ambulancen

på vej til sygehuset og overtager den livreddende behandling. Desværre vil der altid ved de nævnte ordninger være en risiko for, at ressourcerne kan være optaget af andre akutte opgaver, sådan som det jo netop var tilfældet den ulykkelig dag, den 5. april, hvor tragedien skete i Skagen.

Jeg forstår, at regionen har taget sagen op og vil drøfte med leverandøren, hvordan en lignende situation, så vidt det overhovedet er muligt, kan undgås i fremtiden. Og igen vil jeg rose regionen for, at den helt klart har taget ansvar i denne sag. Sådan skal det være.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:26

Bjarne Laustsen (S):

Tak for besvarelsen. Jeg tror såmænd ikke, at jeg læste særlig hurtigt, men hvis jeg gjorde, kan vi nå noget mere.

Sagen er den, at når man kender forløbet af det, der skete deroppe i Skagen, vil man vide, at alarmcentralen får ringet til hallen i Skagen. Her har de en hjertestarter, en medarbejder cykler ud til den pågældende adresse og er derude en halv snes minutter før, ambulancen når frem, og prøver på bedste vis at give førstehjælp og noget hjertestart. Det er jo fantastisk, og det synes jeg ministeren skulle anerkende, men han nævner ikke et ord om det og kommer med en hel masse udenomssnak.

Grunden til, at jeg rejste det her spørgsmål, er en sag, som både sundhedsministeren og jeg selv har været nede at kigge på i Sommersted. Der gælder det særlige forhold i Sønderjylland, at man har et frivilligt beredskab, og der har man udrustet en ambulance med hjertestarter og en lang række andre forskellige ting, men regionen siger, at det vil den ikke have noget med at gøre.

I de drøftelser, som vi har haft i den sag, har vi nok begge syntes, at det var underligt, at man ikke hjemtog et tilbud fra nogen, der var i stand til at levere en ydelse i perioder, hvor alle ambulancer kunne være sendt ud i alle fire verdenshjørner. Men det har man altså sagt nej til, og jeg skal love ministeren, at det sidste ord ikke er sagt i den her sag. Der er hundredvis af mennesker, der har ringet til mig i min egenskab af præsident for Beredskabsforbundet og sagt: Vi er mange frivillige, der har taget kurser. Ring til os, brug os i Skagen, i Løkken og alle mulige andre steder i udkantsområderne, vi vil gerne være med.

Men jeg synes først og fremmest, at det er en offentlig forpligtelse. Hvis ikke det står mål med det, der skal til, så lad os da se på noget andet, og det var i den forbindelse – fordi jeg ved, at ministeren udmærket kender sagen fra Sommersted – at jeg formulerede mit spørgsmål. Tak.

Kl. 14:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:28

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har besøgt den privat foranstaltede ambulance i Sommersted. Den er aldrende, men den er effektiv, og jeg beundrer det initiativ, som har ført til, at den kom op at køre, og at den fortsat kører. Jeg var også imponeret over det, jeg så på Mors i Øster Assels, hvor jeg så det akutskab, de har. Det er et akutskab, som et antal borgere i omegnen har nøgle til, og som de kan åbne med nøglen, når de bliver alarmeret fra centralen i Aalborg, eller hvor det nu er fra. Det har skabt øget tryghed for borgerne, at de på den måde kan få hurtig hjælp og f.eks. få en hjertestarter sat i gang.

Jeg har den største respekt for dem, der yder en frivillig indsats, og den største respekt for Beredskabsforbundet. Det eneste, der er imellem mig og spørgeren, er, om spørgsmålet, som det er formuleret, hører til her i Folketinget.

K1 14:29

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:29

Bjarne Laustsen (S):

Man kan jo altid hænge sig i formaliteter. Et af problemerne i vores samfund er, at man investerer rigtig mange penge i førstehjælp og hjertestarterne, men hovedparten af hjertestarterne er låst inde på kommunekontorerne, og man kan ikke få fat i dem efter kl. 16.00. Det er jo derfor, at der er rigtig mange mennesker, der kommer og siger: Kan vi ikke finde ud af et eller andet? Jeg har også ladet mig fortælle, at f.eks. Falck ikke vil have hjertestartere i deres brandbiler. Det vil det kommunale beredskab gerne. Der er tusindvis af spørgsmål, man kan stille til det her.

Ministeren kan godt undre sig over, at spørgsmålet er formuleret på en eller anden en måde, men hvis vi nu begge to er optaget af, at det at redde liv er rigtig godt og fornuftigt, så drejer det sig selvfølgelig også om at finde løsninger. I Sønderjylland har de jo fra for mange år siden haft en helt anden type beredskab end det, vi kender for resten af landet. Der har de deltidsbrandmænd osv., og de to systemer arbejder fint sammen. Og der er rigtig mange mennesker, der gerne vil yde en ekstra indsats her. Jeg tror da også, at regionerne vil diskutere det. Jeg kender også eksemplet fra Mors. Det er da ærgerligt, at der hænger en hjertestarter inde bag en væg, så man ikke kan få fat i den, og der er det da fint, hvis man kan lave noget sammen med de frivillige. Det håber jeg da at ministeren vil påskynde.

Kl. 14:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg har hørt eksempler på, at man ikke kunne få fat i en hjertestarter, da man havde brug for den. Men jeg ved ikke rigtig, hvad spørgeren har tænkt sig, at jeg skulle gøre ved det. Skal vi have en lov om hjertestartere, hvor ministeren får bemyndigelse til at fastsætte åbningstider for lokaler, hvor der hænger hjertestartere? Hvor er det spørgeren vil hen med det?

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det nye fænomen, at der faktisk forefindes hjertestartere flere og flere steder, og at der er flere og flere mennesker, der ved, hvordan de skal bruge dem, er rigtig positivt. Og jeg tror, at det er gennem frivillige indsatser, bl.a. omkring hjertestartere, at vi kan forbedre akutberedskabet her i landet, så det har min fulde sympati. Jeg tror bare ikke, at det skal styres ovenfra af en sundhedsminister, der som en diktator skal gå rundt med nøglen som på Frederik VI's tid. Det er ikke løsningen.

Kl. 14:31

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:32

Bjarne Laustsen (S):

Det kan godt være, at der er en lille diktator gemt i sundhedsministeren. Det skal jeg ikke kunne sige.

Jeg synes, det er interessant at diskutere alle de midler, der bliver sat af. Vi har også haft lejlighed til at diskutere førstehjælp og forebyggelse, hvor der er skåret ned og lavet om på tingene. Tidligere var beredskabet under Sundhedsministeriet. Nu ligger det under Forsvarsministeriet. Så kan man jo hygge sig med, om det skal være det ene eller det andet eller det tredje sted. Men sagen er den, at borgerne efterspørger tryghed. Når sygehusafdelinger, døgnfunktioner og akutberedskab lukker ned, og når akutbilen kører i garagen kl. 18.00, så opstår der utryghed. Det gør der både i Løkken, Skagen og en lang række andre steder i vores samfund.

Det, der er spørgsmålet, er, om vi som politikere skal være med til at påvirke det i en anden retning. Vi kan købe os til det hele; det er jeg fuldstændig enig i. Det er også derfor, at jeg er åben over for, at ministeren har en holdning til det. Vi har begge to gjort os nogle erfaringer på området og har ved selvsyn set, hvordan tingene kan fungere. Vi har bl.a. set en regionsformand i Region Syddanmark afvise at tage imod et tilbud. Det kunne da godt være, at sundhedsministeren har en holdning til det. Og hvis ministeren har en holdning til det, skal han da være velkommen til at komme med den her i dag.

Kl. 14:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:33

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er det syddanske regionsråd, der afgør, hvordan de i Syddanmark vil styrke akutberedskabet.

Regeringen har lige fordelt 600 mio. kr. til styrkelse af akutberedskabet, ud fra den betragtning at når vi får de nye supersygehuse, er der nogle, der får lidt længere til et sygehus, og så skal der til gengæld være et stærkere akutberedskab i nærområdet. Derfor vil vi nu se, at der ved siden af de nye store supersygehuse vil skyde lægehuse op og visse steder også såkaldte sundheds- og akuthuse, som kan klare langt flere opgaver, end de praktiserende læger tidligere har kunnet klare. Overskriften er: Det, der ikke er svært, skal være nært. Så har vi i da i øvrigt også for de 600 mio. kr. fået to lægehelikoptere, så man nu også så at sige kan få hjælp fra luften, når der er problemer med akutberedskabet.

Jeg tror i virkeligheden, at dette år er historisk. Aldrig er akutberedskabet blevet styrket i en grad, som det er sket netop i dette år.

Kl. 14:34

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen, og tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Hermed sluttede spørgsmål 4.

Spørgsmål 5 er stilet til beskæftigelsesministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 1607

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, det er en god idé at tage penge fra voksenlærlingeordningen til medfinansiering af udspillet »En styrket indsats over for unge ledige«, når erhvervslivet i stigende grad efterspørger faglært arbejdskraft?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:34

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, det er en god idé at tage penge fra voksenlærlingeordningen til medfinansiering af udspillet »En styrket indsats over for unge ledige«, når erhvervslivet i stigende grad efterspørger faglært arbejdskraft?

Kl. 14:35

Formanden:

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kunne i virkeligheden bare svare nej, men jeg vil faktisk gerne uddybe det nej, som jeg svarer, for den foreslåede finansiering af ungeinitiativet vil netop ikke tage penge væk fra voksenlærlingeordningen. Der er tale om at bruge ubrugte midler fra voksenlærlingeordningen fra 2009, som er blevet til overs, bl.a. fordi den internationale finanskrise jo betød, at virksomhederne skruede ned for optaget af voksenlærlinge.

Regeringen har det princip, at alt skal finansieres krone til krone, så når vi nu ønsker at gøre noget ekstra for netop at hjælpe nogle af de unge arbejdsløse i job, skal pengene jo findes et andet sted, og her har vi så peget på de penge, som var tilovers fra voksenlærlingeordningen i 2009.

Derfor vil jeg også meget gerne fastslå helt klart her i dag, at voksenlærlingeordningen i 2011 og voksenlærlingeordningen fremover, altså i de år, der kommer, jo ikke på nogen måde berøres af det finansieringsforslag, som er blevet lagt frem. Det vil altså fortsat være muligt at finansiere tilskud til voksenlærlinge med henblik på at imødekomme erhvervslivets efterspørgsel efter faglært arbejdskraft, og regeringen har selvfølgelig fortsat fokus på at få flere ufaglærte til at blive faglærte, så de er bedre rustet til det fremtidige arbejdsmarked. Og det tror jeg i virkeligheden er en intention og et ønske, som vi deler, ligegyldigt om vi er røde eller blå sådan rent politisk.

Kl. 14:36

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:36

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg siger tak for svaret. Jeg er rigtig glad for at høre, at beskæftigelsesministeren kan fortælle mig, at de penge så stadig væk står der i både 2011 og 2012 og årene derudad, og at de ikke bliver berørt. Jeg skal sige, at jeg stillede et spørgsmål i forrige uge og forsøgte at få beskæftigelsesministeren i tale, men det var så undervisningsministeren, der forsøgte at svare mig den dag, og der kunne jeg ikke få et ordentligt svar på, hvilken tanke der egentlig lå bag alt det her. Så jeg er rigtig glad for at få det svar nu.

Det, jeg så kunne tænke mig at spørge ind til, er: Når nu vi ved, som ministeren også siger, at der bliver et behov for flere faglærte, er det så sådan, at det faktisk allerede nu ligger i kortene, at der skal øgede midler i den pulje, der hedder voksenlærlinge?

Kl. 14:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:37

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg vil gerne lige slå fast, at allerede den dag, jeg fremlagde hele det her store ungeinitiativ, som vi i øvrigt meget snart skal til at forhandle om, pegede jeg på, at finansieringen til det her netop kommer fra ubrugte midler, og at der dermed overhovedet ikke er nogen mennesker, der vil blive taget noget som helst fra. Men frem for at have pengene til sådan lidt billedligt talt at ligge og samle støv i et hjørne eller blive puttet i den store kasse syntes jeg, det var langt bedre at få dem ud at arbejde, så vi i stedet for kan hjælpe nogle unge arbejdsløse ind på arbejdsmarkedet for de her penge.

Når det nu er muligt, er det jo, fordi pengene netop ikke er blevet brugt, og derfor er der selvsagt heller ikke lagt op til, at der skal øgede midler ind i de her ordninger. For vi har faktisk haft problemer med overhovedet at få nok voksenlærlinge i gang, altså simpelt hen nok til at få brugt de penge, som vi havde sat af til det her område.

Så nej, der ligger ikke noget i kortene om, at der skal lægges flere penge i puljen, for problemet har faktisk været, at vi ikke kunne få pengene brugt.

Kl. 14:38

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:38

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er selvfølgelig klart, at når pengene ikke er brugt, er det, fordi der har været færre, der har fået en voksenlærlingeplads. Så kan man jo godt gå og tænke lidt en gang imellem, det gør jeg i hvert fald, at når man går ned på et jobcenter i dag, kan man se, at der er konsulenter, der rejser rundt til virksomhederne og tilbyder fleksjob, at folk kan komme ud i jobtræning, og der er løntilskudsjob. Der er alle mulige forskellige tilbud, kan man sige, som bliver sendt ud til arbejdsgiverne. Eller de bliver i hvert fald konfronteret med dem af forskellige medarbejdere, konsulenter, fra jobcentrene.

Altså, jeg har det sådan lidt en gang imellem, at jeg tænker, at det næsten er ligesom at slå op i ugeavisen, hvor der så er ugens tilbud i den uge; så er der et løntilskud, som man kan få, hvis det er det, man har lyst til som arbejdsgiver.

Er det sådan, at man kunne forestille sig, at der rent faktisk er en gøgeungeeffekt, altså at arbejdsgiverne i stedet for at tage en voksenlærling snupper en gratis person i løntilskud?

Kl. 14:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det kan ingen af os jo svare på, men jeg vil faktisk ikke tro det, for jeg tror, at når vi har set et mindre optag af voksenlærlinge, er det i høj grad, fordi mange virksomheder for det første selvsagt har haft lidt svært ved at finansiere det, men for det andet også er bange for at tage lærlinge ind, såvel unge lærlinge som voksenlærlinge, i en tid, hvor man kan se, at ordrebogen er tynd, og hvor man kan være i tvivl om, om man kan give den kvalitet i uddannelsen, som man føler sig forpligtet til.

Nu kan vi se, at tingene begynder at lysne. Vi kan se, at ledighedskurven så småt flader ud, og at der i sidste måned var 3.000 færre arbejdsløse, så der er rigtig mange positive tegn. Omkring en tredjedel af alle virksomhedsejere forventer at skulle ansætte nu her inden for det næste halve år, og derfor tror jeg også – jeg har også en begrundet tro på det – at flere virksomheder kan tage flere lærlinge ind, såvel unge lærlinge som voksenlærlinge. Men det er klart, at vi faktisk har en opgave i at få flere ufaglærte gjort til faglærte.

Kl. 14:41

Formanden :

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Ja, det er faktisk rigtigt, og det er der jo indtil flere der har undersøgt. Jeg har her en artikel, der stod i Lolland-Falster Folketidende den 4. april i år, hvor der fra Beskæftigelsesregionen endnu en gang bliver slået på tromme for, som der står, at anlægstravlhed vil give mangel på folk. Rigtig mange af os ved jo, det handler om, at der skal bygges en Femernforbindelse, at der skal bygges et statsfængsel på Nordfalster og laves jernbaneforbindelser, alle mulige anlægsarbejder, og der har de så endnu en gang konkluderet, at der søreme kommer til at mangle faglært arbejdskraft. Jeg vil sige, at det er der

Kl. 14:44

masser af undersøgelser der har vist igennem de sidste 10 år, så det er underligt, man kan blive ved med at undersøge det, men lad det nu være.

Når nu vi ved, at der bliver mangel på arbejdskraft, og vi også ved, at der på Lolland faktisk går ledige mennesker fra Vestas, det kender vi jo til, som ikke har fået arbejde endnu, ville det jo give voldsomt god mening, at de mennesker rent faktisk fik en voksenlærlingeplads og så blev uddannet til at arbejde, f.eks. i forbindelse med Femernprojektet. Sådan som det ser ud lige nu, er der jo ikke noget incitament til, at arbejdsgiverne skal tage nogle af dem her, for de kan jo få dem billigt, som jeg nævnte før, med løntilskud i stedet for.

Kl. 14:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det, lige før det ender i den helt store forbrødring. Men inden det gør det, vil jeg dog sige, at jeg ikke er helt enig med hr. Lennart Damsbo-Andersen i det sidste, for jeg mener rent faktisk, at virksomhederne godt kan skelne mellem det f.eks. at ansætte en person med løntilskud eller i virksomhedspraktik og så det at tage en lærling ind, for det er noget helt andet, man søger, når man tager en lærling ind på sin virksomhed. Så er det selvfølgelig for at være med til at udvide og uddanne arbejdsstyrken, men det er også for selv at få uddannet arbejdskraft ind på virksomheden.

Med hensyn til ufaglærte er det jo sådan, at det netop er de ufaglærte, der har de allerbedste betingelser for at komme i gang med en uddannelse, så i virkelighedens verden tror jeg egentlig at en af vores største udfordringer sammen er at overtale ufaglærte til at blive faglærte. Der er voksenlærlingeordningen så én model, men der er også andre måder, altså det, at man simpelt hen kan gå i gang med en uddannelse på dagpengeniveau, hvis man er ufaglært. Vi har jo reserveret mange af uddannelsesmidlerne netop til de ufaglærte, fordi flere ufaglærte gerne skulle blive faglærte. Deri er jeg helt enig.

Kl. 14:43

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 5.

Spørgsmål 6 er også til beskæftigelsesministeren og også stillet af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 1609

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at udspillet »En styrket indsats over for unge ledige« ikke indeholder initiativer til at løse praktikpladsmangelen, når 8.000 unge i dag mangler en praktikplads og dermed ikke kan færdiggøre deres uddannelse?

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen med spørgsmålet.

Kl. 14:43

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at udspillet »En styrket indsats over for unge ledige« ikke indeholder initiativer til at løse praktikpladsmangelen, når 8.000 unge i dag mangler en praktikplads og dermed ikke kan færdiggøre deres uddannelse?

Kl. 14:44

Formanden:

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må indrømme, at jeg faktisk blev lidt forundret over det her spørgsmål fra hr. Lennart Damsbo-Andersen, for hvis det er sådan, at man rent faktisk læser regeringens udspil igennem, vil man se, at den nye ungepakke er opdelt i fire hovedområder, hvoraf det ene netop drejer sig om at få flere praktikpladser og gøre en ekstra indsats over for udsatte unge. Det er langtfra første gang, regeringen målrettet har sat ind i forhold til praktikpladser.

Finanskrisens virkning kunne også spores i udviklingen af antallet af praktikpladser. I 2008 vendte kurven over de oprettede praktikpladser, som ellers havde været konstant stigende fra 2003 til 2007, men ved en ekstraordinær indsats for at skabe rammer for etablering af flere praktikpladser, blev udviklingen faktisk vendt igen i 2010, og det er jo rigtig positivt.

Senest er der med finansloven for 2011 afsat 2,4 mia. kr. til at oprette ca. 9.000 ekstra praktikpladser i 2011, bl.a. kan virksomheder modtage en praktikpladsbonus på op til 70.000 kr. for hver uddannelsesaftale, som de indgår her i 2011, og nu har regeringen så også taget initiativ til at sikre flere praktikpladser til de unge. Regeringen vil forstærke den igangværende kampagne over for virksomheder for at øge kendskabet til bl.a. den praktikpladsbonus på 70.000 kr., som jeg nævnte lige før, og den forstærkede indsats vil især blive målrettet virksomheder, der ikke har elever i forvejen. Yderligere vil regeringen omlægge tilskuddet til praktikpladssøgende arbejde, så det i højere grad målrettes de skoler og elever, der har de største udfordringer med netop at finde praktikpladser.

Så alt i alt synes jeg, man må sige, at der bliver gjort rigtig meget. Og derudover er det jo faktisk sådan, at vi sammen har aftalt, at vi skal evaluere det her område. Den evaluering vil blive færdig her i første halvår af 2011, og der kan vi jo så se, hvordan effekten har været, for meget af det her har vi jo faktisk gennemført sammen.

Kl. 14:46

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:46

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er fuldstændig klar over, at der i forslaget er skrevet fine ord om, at man nu vil lave indsatser på det ene og på det andet område, men det, der er fakta ude i virkeligheden, er jo, at der står 8.176 – det er i hvert fald over 8.000 – der ikke har nogen praktikplads. Og uanset hvor meget man går ud og snakker med virksomhederne, så tager de jo ikke lærlinge, hvis ikke der er arbejde derude til dem. Der bliver flere og flere ledige, og der bliver flere og flere, der ikke har en praktikplads. Det er derfor, jeg spørger: Hvad er svaret på det fra ministerens side?

Kl. 14:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:47

$\textbf{Beskæftigelsesministeren} \ (\textbf{Inger St} \texttt{\emptyset} \textbf{jberg}) \text{:}$

Svaret er jo dag i hvert fald i første omgang at rette op på de rent faktuelle fejl, som hr. Lennart Damsbo-Andersen fremfører, bl.a. det, at der skulle blive flere og flere ledige. Nu er det sådan, at ledigheden jo rent faktisk faldt i sidste måned med 3.000 personer, så det kan man da sige er den første faktuelle fejl. Og jeg synes jo sådan set ikke, at det er folketingsmedlemmers opgave at prøve på at tale krisen op. Jeg synes sådan set, at det ville være langt bedre, hvis vi kiggede på nogle af de positive tegn, der jo er på det danske arbejdsmarked, altså at ledigheden er stagnerende, faktisk svagt faldende,

og at en tredjedel af virksomhederne siger, at de regner med at skulle ansætte folk inden for den næste halve år, at der er færre konkurser. I det hele taget begynder det så småt at lysne, og ordrebøgerne bliver også i højere grad fyldt op, end de gjorde før.

Så er det rigtigt, at der stadig væk er for mange unge, der har svært ved at få en praktikplads, men også det forhold kan vi jo rent faktisk se, at det er begyndt at lysne for. Kurven knækkede i 2010, og det er jo på grund af den indsats, vi har gjort i fællesskab – det anerkender jeg faktisk – med også at prøve at finde penge til netop at styrke virksomhedernes muligheder for at ansætte lærlinge.

Kl. 14:48

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:48

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Ja, det er rigtigt, for der er jo netop behov for at få styrket indsatsen. Det er rigtigt, at kurven knækkede i 2010. Jeg har tilladt mig at prøve at undersøge – og det er så ministeriets egne tal – hvordan det egentlig er gået med antallet af praktikpladssøgende. Det talte jeg også med undervisningsministeren om for 14 dage siden. Jeg ved ikke, om ministeren kan se det fra sin plads (taleren viser et diagram), men man kan faktisk se, at vi her er i 2010, og så knækker kurven, det er rigtigt, for der kommer løntilskud, men nu er vi tilbage igen, nøjagtigt hvor vi var i august måned sidste år.

Så siden der i en periode har været bedre forhold, på grund af at der kom løntilskud, er kurven altså knækket igen og er steget, så vi i dag har flere, der søger en praktikplads, end vi havde på det tidspunkt, da kurven knækkede sidste gang.

Kl. 14:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu vil jeg tro, at der også er noget sæsonbetonet i spørgsmålet omkring praktikpladser, men vi kan rent faktisk se, at den indsats, som vi har gjort, også virker. Det ændrer imidlertid så ikke på, at der stadig væk er en række unge mennesker, der står og mangler en praktikplads. Det er jo så også derfor, vi har taget den her stribe af nye initiativer i den ungepakke, som jeg lagde frem her for nylig.

Så jeg synes sådan set, at det ville være rigtig fornuftigt, hvis også hr. Lennart Damsbo-Andersen kunne glæde sig lidt over det, for meget af det, hr. Lennart Damsbo-Andersen faktisk efterspørger i dag, er noget af det, jeg allerede har fremlagt, og det er noget af det, som vi også skal til at forhandle om med Folketingets partier, deriblandt også Socialdemokratiet, som jo er hr. Lennart Damsbo-Andersens parti, og det ser jeg meget frem til.

Kl. 14:50

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:50

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vi ser bestemt også frem til, at vi skal forhandle om de her ting, for der må jo være nogen, der skal tage ansvar. Sidste gang kurven knækkede, gik den fra 8.000 og ned til ca. 7.000, der ikke kunne få en praktikplads. Nu er vi så tilbage oppe over de 8.000. Vi kan jo snakke meget om det herinde, men selv om kurven knækkede sidste gang, kom vi kun ned på, at der var 7.000, der stadig væk stod i kø for at få en praktikplads. De 7.000 er jo et reelt problem i forhold til den diskussion, vi også har om at skaffe den kvalificerede arbejds-

kraft i fremtiden. Vi ved, at den kommer til at mangle. For mig må det jo være sådan, at målet er, at der ikke står nogen i kø for at få en praktikplads, at der er de pladser derude, så vi både kan sikre, at de unge får en uddannelse, og at vi også som samfund har den uddannede arbejdskraft, der skal være til rådighed. Tror ministeren så, at de tiltag, der er beskrevet i forslaget, som ligger nu, er nok til at kunne løse det problem?

Kl. 14:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er da helt enig med hr. Lennart Damsbo-Andersen i, at den bedste af alle verdener jo ville være den verden, hvor der netop ikke er et ungt menneske, der står og venter på en praktikplads. Det er også derfor, at vi jo reelt set har en uddannelsesgaranti forstået på den måde, at hvis man starter på teknisk skole, kan man også få sig en uddannelse på teknisk skole, som man kan færdiggøre. Der er ikke nødvendigvis sikkerhed for, at det lige præcis er ønskeuddannelsen, som man også bliver færdig med, men der er rent faktisk en form for uddannelsesgaranti, hvis man starter på teknisk skole og så ellers fuldfører tiden der.

Det er der jo, fordi vi har opprioriteret hele skolepraktikordningen. Jeg vil godt sige, at skolepraktik ikke er, synes jeg, den bedste form for praktik. Jeg synes, at det at komme ud på en rigtig virksomhed alligevel er nummer et, men i en tid, hvor det har været svært at skaffe praktikpladser på grund af den internationale finanskrise, har vi også måttet dreje lidt på knapperne og justere lidt på det hele og se lidt pragmatisk på tingene, og derfor har vi forbedret mulighederne for skolepraktikordninger. Om de her initiativer er nok, kan jeg jo ikke garantere, men jeg kan i hvert fald garantere, at det er et skridt i den rigtige retning, og jeg håber sandelig, at de her initiativer, sammen med at det går bedre i Danmark rent økonomisk og dermed også for virksomhederne, så også gør, at det vil komme til at se lysere ud.

Kl. 14:52

Formanden:

Tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen og tak til beskæftigelsesministeren. Hermed sluttede spørgsmål 6.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 14:52

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 28. april 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet.

. Mødet er hævet. (Kl. 14:53).
